

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Středisko ekologické výchovy Sever, Základní článek Hnutí Brontosaurus**, se sídlem Horská 175, Horní Maršov, zastoupen Mgr. Martinem Maňákem, advokátem se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2016, č. j. 44433/16/5000-10470-700290 a č. j. 44421/16/5000-10470-700290, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 6. 2018, č. j. 31 Af 63/2016 - 71,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce čerpal na základě rozhodnutí Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy č. 08/1.3/18/2009 dotaci na úhradu výdajů souvisejících s realizací projektu „SEVER školám, školy sobě – vzdělávání pro udržitelný život na školách“. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj (dále jen „správce daně“) provedl u žalobce kontrolu k ověření skutečností rozhodných pro stanovení povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 44 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a na základě zjištění z této kontroly vydal dne 22. 1. 2014 platební výměry, kterými žalobci vyměřil odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 53.137 Kč a odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 301.108 Kč.

[2] Proti těmto platebním výměrům podal žalobce odvolání, která žalovaný v záhlaví označenými rozhodnutími zamítl a potvrdil tak závěry správce daně.

[3] Žalobce poté napadl rozhodnutí žalovaného žalobami, které krajský soud neshledal důvodné a výše uvedeným rozsudkem je zamítl.

[4] Proti rozsudku krajského soudu brojil žalobce (stěžovatel) včas podanou kasační stížností, se kterou spojil návrh na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

II. Shrnutí důvodů návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

[5] Stěžovatel uvedl, že jsou dány všechny zákonné podmínky pro možné přiznání odkladného účinku a navrhl, aby soud odkladný účinek vztáhl také na rozhodnutí žalovaného a správce daně.

[6] S ohledem na povahu činnosti stěžovatele jako nestátní neziskové organizace, kdy financování jeho činnosti je v převážném rozsahu postaveno na účelově určených prostředcích státní podpory, má žalobce za to, že důsledky napadeného rozsudku a správních rozhodnutí, mu mohou způsobit podstatnou újmu, v krajním případě může významně přispět k likvidaci jeho společensky prospěšných aktivit. Stěžovatel nedisponuje přebytkem finančních prostředků, ze kterých by mohl okamžitě uhradit neočekávané výdaje ve výši několika set tisíc korun českých v rámci uloženého odvodu za porušení rozpočtové kázně.

[7] Jak vyplývá z rozvahy ke dni 31. 12. 2017, stěžovatel sice vykázal v uplynulém účetním období zisk ve výši 793.000 Kč, ten však výhradně použil na pokrytí ztrát z účetních období minulých. V současné době eviduje celkový výsledek hospodaření pod položkou A.II. ve výši -1.093.000 Kč. Je tedy patrné, že následky rozhodnutí by pro něj představovaly podstatnou újmu, neboť výše odvodu představuje téměř polovinu jeho zisku z minulého roku a navýšila by kumulovanou ztrátu stěžovatele o třetinu. Ani případně generovaný zisk nemůže stěžovatel využít na úhradu uloženého odvodu za porušení rozpočtové kázně, neboť musí primárně splnit své povinnosti z odvodů a penále, jež mu byly uloženy v letech 2013 - 2014 v celkové výši 9.991.137 Kč. Stěžovatel by musel přistoupit k rozprodání svého dlouhodobého majetku, ať už z iniciativy vlastní, či v rámci případné exekuce. Vznikla by mu tak újma nepoměrně větší než jakákoliv hypotetická újma, která by mohla přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vzniknout jiným osobám či veřejnému zájmu. Velkou část majetku stěžovatele navíc tvoří nemovitost – DOTEK (Dům obnovy tradic, ekologie a kultury), která byla v roce 2013 rekonstruována nákladem cca 37.000.000 Kč a u níž prostředky dotace obsahují závazek zajištění 20leté udržitelnosti. Pokud by musel stěžovatel pro nalezení potřebných finančních prostředků propustit některé ze svých zaměstnanců, mělo by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti též nezvratné následky do rodinného a soukromého života takových osob. V případě řešení této situace půjčkou by stěžovateli vznikla újma v nutnosti uhradit úroky z takto půjčené částky.

[8] Napadený rozsudek a jím přezkoumávaná správní rozhodnutí stěžovateli brání vykonávat jeho činnost, tj. realizovat vzdělávací programy pro občany České republiky. Stěžovatel potřebuje zajistit finanční prostředky na udržitelnost již jím realizovaných projektů.

[9] Přiznáním odkladného účinku nemůže vzniknout újma jiným osobám, neboť předmětná rozhodnutí se nedotýkají práv či povinností jiných osob. Újma by mohla vzniknout jedině státu, ten ale v této situaci nevystupuje jako soukromoprávní subjekt, nýbrž vykonává vůči stěžovateli veřejnou správu, a nelze to tak považovat za jinou osobu ve smyslu § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navíc výše případných úroků z prodlení je pochopitelně nepoměrně nižší vzhledem k rozpočtu a hodnotě majetku stěžovatele, který by musel za účelem okamžitého vyplacení odvodu případně zpeněžit. Přiznání odkladného účinku ani není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

III. Vyjádření žalovaného

[10] Žalovaný považuje návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti za nedůvodný. Z textu návrhu nevyplývá, že stěžovatel svá tvrzení doložil, s výjimkou aktuální rozvahy a výsledovky za rok 2017. Své závazky vůči finanční správě měl stěžovatel primárně řešit formou žádosti o posečkání daně, případně měl podat žádost o prominutí jak stanovených odvodů, tak souvisejícího penále. Žalovaný s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2012, č. j. 2 Afs 69/2012 - 114, poznamenal, že k přiznání odkladného účinku by bylo třeba dostatečně prokázat majetkovou situaci stěžovatele, hrozící újmu, její vztah k právním následkům napadených rozhodnutí a její intenzitu, a to předložením ucelených a vzájemně souvisejících podkladů.

IV. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užijí přiměřeně. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují účinky přezkoumávaného rozsudku krajského soudu a také účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

[12] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[13] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně

větší újme musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[14] Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tím, že mu výkon napadených rozhodnutí může způsobit znatelnou újmu, v krajním případě likvidaci jeho společensky prospěšných aktivit. Svou finanční situaci doložil rozvahou a výkazem zisku a ztrát ke dni 31. 12. 2017 a odkazem na rozhodnutí, kterými mu byla v minulých letech také uložena povinnost odvodu a penále. Z předložených dokumentů je tak zřejmé, že stěžovatel dosahoval v minulém roku zisk, nicméně jeho výsledek hospodaření byl záporný. Stěžovatel tedy svá tvrzení ohledně své finanční situace do určité míry prokázal, nicméně jím tvrzené obtíže s úhradou odvodů (které představují zhruba polovinu jeho loňského zisku) nelze považovat za újmu, která by opodstatňovala přiznání odkladného účinku.

[15] Přiznání odkladného účinku je totiž pouze mimořádným prostředkem, jímž dochází k prolomení účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí správního orgánu. To platí již v řízení o žalobě a ještě výrazněji pak v řízení před Nejvyšším správním soudem, který by měl kužívání tohoto instrumentu přistupovat velmi zdrženlivě. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že rozhodnutí žalovaného a správce daně již bylo podrobeno soudnímu přezkumu, a to aniž by krajský soud shledal na straně správních orgánů jakékoliv pochybení. Jakkoliv tedy Nejvyšší správní soud nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti, je třeba mít na zřeteli, že kasační stížnost je pouze mimořádným opravným prostředkem a na napadená rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí správce daně je třeba za daných okolností pohlížet jako na věcně správná a zákonná.

[16] Obtíže stěžovatele s plněním pravomocně uložených odvodů za porušení rozpočtové kázně tak nemohou být samy o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nemohou nahrazovat instrumenty, které ke zmírnění negativních dopadů placení odvodu zakotvují daňové předpisy (posečkání s úhradou daně, rozložení daně do splátek, případně odložení daňové exekuce).

[17] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě stěžovatele nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny a kasační stížnosti proto odkladný účinek nepřiznal.

[18] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 - 46127621/0710, vedený

u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby:
1010326118.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: